

"L'Església no pot restar al marge del que viu Catalunya"

30/06/2010 - Flama.info

Publiquem tot seguit les declaracions del Pare Abat de Montserrat, Josep M. Soler, responnent les preguntes que li hem adreçat des de la nostra Agència relatives al moment sòcio polític que viu Catalunya. El Pare Abat assenyala, entre d'altres consideracions, que "la sentència no respecta tots els drets que el Magisteri de l'Església reconeix per als pobles que són una nació".

A la llum del Magisteri de l'Església sobre els drets dels pobles quina valoració fa de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya?

Tenint present que l'Estatut de Catalunya va ser aprovat en referèndum pels ciutadans com a expressió de la seva voluntat d'autogovern després que el text hagués estat pactat entre el Parlament de Catalunya i les Corts Generals, cal dir que la sentència no respecta tots els drets que el Magisteri de l'Església reconeix per als pobles que són una nació.

Quin pes moral ha de tenir pels cristians catalans aquesta sentència?

No podem canviar la sentència, ni que hagi estat donada segons una aplicació restrictiva de les lleis de l'Estat Espanyol. Però, des de la convicció que el Magisteri avala altres possibilitats, caldrà continuar treballant amb mitjans democràtics i èticament correctes per assolir els drets que tenim com a poble. De tota manera, si volem ser realistes, hem de reconèixer que també a casa nostra hi ha cristians, i més concretament catòlics, que ja estan d'acord amb la sentència i que fins i tot potser l'haurien desitjada més restrictiva encara. Cal respectar-los i entre tots hem d'aprendre que la fe cristiana es pot viure amb intensitat tot i tenir concepcions diferents de com s'hauria d'organitzar la ciutat temporal. Aquesta visió diferent d'un cert nombre, però, no treu res de la força que té l'acceptació en referèndum que es va fer de l'Estatut com a expressió de la voluntat democràtica d'assolir unes cotes altes d'autogovern. Com tampoc no exclou altres possibilitats de fer realitat els drets nacionals, que són contemplades també pel Magisteri eclesial.

Quina creu que ha de ser l'aportació de l'Església catalana en aquest moment de la història del nostre país?

El d'acompanyar el poble de Catalunya en aquests moments difícils tant a nivell ètic, com econòmic, social i polític. A més, ha de contribuir, en tant que sigui possible, a fer entendre serenament als altres cristians de fora del nostre País el perquè de les aspiracions del poble català. I, també, ajudar a resoldre els problemes que planteja la sentència en diversos àmbits d'una manera ferma però respectuosa i dialogant, amb tots els mitjans que la democràcia posa a l'abast. L'Església no pot restar al marge del que viu Catalunya, i ha de posar en pràctica la seva doctrina social, que deriva sempre de l'amor fratern.